

Biuletyn Podatkowy

Szanowni Państwo,

W Biuletynie na luty 2014 roku, podejmujemy następujące kwestie:

- Stanowisko fiskusa w sprawie przychodu dla pracowników z tytułu zaciągnięcia nieoprocentowanej pożyczki od pracodawcy
- Udział w poczęstunku serwowanym w ramach „Szwedzkiego stołu” w orzeczeniu NSA
- Koszty szkoleń dla pracowników przychodem zwolnionym z PDOF
- Stanowisko fiskusa w sprawie kosztów organizacji zagranicznej konferencji promocyjno-szkoleniowej
- Wyburzenie starego budynku i postawienie w jego miejsce nowego, konsekwencje w zakresie kosztów podatkowych
- Warunki zastosowania preferencyjnej stawki podatku VAT do wewnątrzspółnotowej dostawy towarów

Niezmiennie mamy nadzieję, że zaprezentowane informacje, stanowiska organów podatkowych okażą się dla Państwa pomocne, a być może przyczynią się do lepszego podatkowego rozliczenia transakcji. Pozostajemy do Państwa dyspozycji w razie potrzeby szerszego omówienia zasygnalizowanych zagadnień.

*W imieniu Spółki MBSP
Magdalena Bednarek– Sieradzka*

A: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH (PDOF)

NIEODPŁATNA POŻYCZKA NIE STANOWI PRZYCHODU

Udzielenie nieodpłatnej pożyczki pracownikowi nie powoduje powstania przychodu do opodatkowania po stronie pracownika. Tak uznał Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji IPTPB1/415-599/13-4/AP z dnia 23 grudnia 2013 roku. Organ dowodzi, że „(...) gdy umowa pożyczki jest umową nieodpłatną, pożyczkobiorca co do zasady otrzymuje nieodpłatne świadczenie w wysokości odsetek, które musiałby uiścić, gdyby uzyskał pożyczkę oprocentowaną lub kredyt bankowy. Niemniej jednak w sytuacji, gdy zakład pracy nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie udzielania pożyczek lub kredytów, a zasady udzielania tych kredytów (pożyczek) stosowane są według jednolitych reguł wobec wszystkich pracowników, wówczas brak jest podstaw do zakwalifikowania niezapłaconych odsetek z umowy pożyczki nieoprocentowanej jako przychodu ze stosunku pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. (...) skoro strony umowy pożyczki nie zastrzegły odpłatności w postaci odsetek, to czynność ta nie spowoduje u pracownika Wnioskodawcy powstania przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia. Tym samym, Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych. Powyższe oznacza, że w przedstawionym stanie faktycznym przychód podatkowy nie wystąpi, a zatem na Wnioskodawcy nie będą ciążyły obowiązki płatnika.”

„KIESZONKOWE” DLA GOŚCI ZAGRANICZNYCH

W lipcu 2013 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi (IPTPB1/415-339/13-2/KO), przypomniał, że zwrot i refundacja kosztów podróży, opłat za hotel, diet, stanowią dla gości krajowych i zagranicznych przychód podlegający zwolnieniu z opodatkowania na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. b) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wyplata kieszonkowego dla gości zagranicznych podlega zwolnieniu z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych na mocy art. 21 ust. 1 pkt 76 ww ustawy. Jednocześnie organ podatkowy podkreślił, że w przypadku ewentualnego kieszonkowego wypłacanego gościom krajowym, wymagane jest sporządzenie dla tych osób informacji o wypłaconym stypendium, o przychodach z innych źródeł oraz o niektórych dochodach z kapitałów pieniężnych (PIT-8C). Natomiast w przypadku pozostałych świadczeń.

„SZWEDZKI STÓŁ” NIE STANOWI PRZYCHODU DLA PRACOWNIKA

Jeśli na spotkaniu organizowanym przez pracodawcę, nie podaje się dań w sposób wyodrębniony dla każdej osoby (pracownika), to wówczas wykluczona zostaje możliwość obliczenia wartości świadczenia (posiłku) i jego przypisania każdemu uczestniczącemu w spotkaniu pracownikowi. Za niedopuszczalne należy uznać ustalanie wartości świadczenia dla przychodów poszczególnych pracowników, poprzez dzielenie faktycznie poniesionych kosztów na ilość pracowników, którzy skorzystali z możliwości udziału w opisywanym wyżej spotkaniu. Dokonywanie bowiem takich matematycznych czynności obliczenia wartości świadczenia dla przychodów pracowników, ustawodawca nie przewidział w jakichkolwiek przepisach prawa. Taka jest sentencja wyroku NSA (II FSK 1812/11) z maja 2013 roku.

FINANSOWANIE SZKOLEŃ DLA PRACOWNIKÓW PRZYCHODEM ZWOLNIONYM

Czy koszt szkoleń, warsztatów, w których uczestniczą pracownicy, stanowić powinien dla nich przychód do opodatkowania? Na tak postawione pytanie Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji IPPB2/415-246/13-2/MG, z maja 2013 roku odpowiedział, że nie. W stanie faktycznym

będącym przedmiotem analizy, wskazano, że podnoszenie kwalifikacji zawodowych przez pracowników przybiera formę szkoleń, studiów podyplomowych, kursów językowych oraz egzaminów zawodowych. Wyraziwszy zgodę na pokrycie kosztów uczestnictwa, pracodawca każdorazowo finansuje lub współfinansuje zaproponowane przez pracowników formy podnoszenia kwalifikacji zawodowych w ten sposób, że pokrywa w całości lub w części opłaty za kształcenie. Wszystkie formy podnoszenia kwalifikacji zawodowych, na które pracodawca wyraża zgodę, służą zdobywaniu lub uzupełnianiu wiedzy i umiejętności koniecznych do prawidłowego wykonywania zadań pracowniczych, w tym do kontaktu z obcojęzycznymi klientami. Co istotne, nie jest zawierana umowa określająca prawa i obowiązki w związku z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych. Organ podatkowy wskazał, przy tym, „(...)co do zasady wartość świadczeń otrzymanych przez pracownika na dokształcanie i podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi przychód

ze stosunku pracy. (...) wolna od podatku dochodowego jest wartość świadczeń przyznanych zgodnie z odrębnymi przepisami przez pracodawcę na podnoszenie kwalifikacji zawodowych, z wyjątkiem wynagrodzeń otrzymywanych za czas zwolnienia z całości lub części dnia pracy oraz za czas urlopu szkoleniowego. (...) Wnioskodawca nie jest obowiązany do obliczenia i pobrania, jako płatnik zaliczek na podatek dochodowy z tytułu finansowania lub współfinansowania swoim pracownikom podnoszenia kwalifikacji zawodowych w formie szkoleń, studiów podyplomowych, kursów językowych oraz egzaminów zawodowych, w sytuacji, gdy służą one zdobywaniu lub uzupełnianiu wiedzy i umiejętności koniecznych do prawidłowego wykonywania zadań pracowniczych. Finansowanie lub współfinansowanie przez Wnioskodawcę pracownikom wymienionych form podnoszenia kwalifikacji zawodowych, (...) stanowi dla pracownika przychód, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, korzystający ze zwolnienia z opodatkowania na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 90 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.(...)”

Pracodawca nie jest zobowiązany do obliczenia i pobrania, jako płatnik zaliczek na podatek dochodowy z tytułu finansowania lub współfinansowania swoim pracownikom podnoszenia kwalifikacji zawodowych, w sytuacji, gdy służą one zdobywaniu lub uzupełnianiu wiedzy i umiejętności koniecznych do prawidłowego wykonywania zadań pracowniczych.

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

KOSZT ORGANIZACJI KONFERENCJI PROMOCYJNEJ NIE STANOWI KOSZTU PODATKOWEGO?

Czy jedna z ostatnich interpretacji Dyr. Izby Skarbowej w Łodzi, stanowi o obowiązującej linii interpretacyjnej w kwestii możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów w ujęciu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wydatków poniesionych z tytułu kompleksowej usługi organizacji konferencji o charakterze szkoleniowo-reklamowym dla potencjalnych kontrahentów, odbywającej się poza obszarem Unii Europejskiej? W piśmie z dnia z dnia 31.12.2013 roku IPTPB3/423-391/13-2/GG analizie poddano następujący stan faktyczny: podatnik jako czynny podatnik VAT, prowadzący działalność gospodarczą w zakresie produkcji i sprzedaży materiałów chemii budowlanej organizuje konferencje, w których udział biorą zaproszeni goście, w szczególności zaś potencjalni klienci, których pozyskaniem podatnik jest zainteresowany. Konferencje organizowane są najczęściej poza granicami Unii Europejskiej, co jest podyktowane m.in. tym, że możliwe jest w takiej sytuacji uzyskanie na gruncie podatku VAT preferencyjnej stawki 0% i trwają przez tydzień lub dwa tygodnie. Celem konferencji jest przede wszystkim przekazywanie wiedzy na temat właściwości zastosowań nowych gam produktów podatnik oraz techniki ich stosowania (cel szkoleniowy) oraz promowanie marki podatnika, reklama jego produktów (cel reklamowy). Organizacja takiej konferencji wiąże się z zakupem przez podatnika kompleksowej usługi jej zorganizowania. W ramach tej usługi organizator zapewni będzie przelot, zakwaterowanie, wyżywienie, salę konferencyjną oraz niezbędne jej wyposażenie na potrzeby prowadzonej konferencji. Merytoryczną część konferencji (prezentacje, odczyty, wykłady) zapewni we własnym zakresie podatnik (jego pracownicy lub osoby współpracujące prowadzą poszczególne prezentacje i zajęcia w ramach konferencji.)

Istota reklamy wiąże się z zamiarem dotarcia do jak najszerszej grupy odbiorców.

W związku z powyższym podatnik zadał organowi podatkowemu pytania czy wydatki poczynione na opisaną powyżej kompleksową usługę organizacji konferencji dedykowanej dla potencjalnych klientów/kontrahentów odbywającej się poza obszarem UE będą stanowić po jego stronie w całości koszty uzyskania przychodu jako wydatki o charakterze szkoleniowo-reklamowym. Na tak sformułowane pytanie organ podatkowy udzielił odpowiedzi przeczącej, odmawiając tym samym prawa zaliczenia takiej kwoty do kosztów uzyskania przychodów. Organ podatkowy bowiem uznał, że organizacja konferencji wypełnia w istocie znamiona zakupu usługi o charakterze reprezentacyjnym co oznacza wyłączenie z kosztów podatkowych na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o PDOP. Organ argumentował to w sposób następujący: „(...) Za takim charakterem wydatków przemawia przede wszystkim fakt, że w tym przypadku działania Spółki nakierowane były do wąskiego wyselekcjonowanego grona odbiorców - potencjalnych klientów, których pozyskaniem jest Wnioskodawca zainteresowany, zajmujących się szeroko rozumianą branżą budowlaną (np. wykonawcy, architekci itp.), co jednoznacznie wskazuje na reprezentacyjny charakter ponoszonych wydatków. Nie można więc uznać, że wydatki te poniesione zostały w celu reklamy (promocji) Spółki, gdyż istota reklamy wiąże się z zamiarem dotarcia do jak najszerszej grupy odbiorców, a z przedstawionego opisu sprawy wynika, że konferencje będą organizowane dla ściśle określonego grona. Zatem oczywistym jest, że organizacja wskazanych konferencji kształtuje lepsze postrzeganie Spółki na zewnątrz oraz tworzy pozytywne relacje z ich uczestnikami, a nie utrwała wśród szerokiego grona odbiorców marki Spółki i Jej wyrobów. (...)”. Trudno się zgodzić z taką opinią. Zapewne interpretacja zostanie zaskarżona, pytanie więc, czy WSA uzna ją za naruszającą przepisy ustawy? Czas pokaże.

LIKWIDACJA JEDNEGO BUDYNKU I BUDOWA W JEGO MIEJSCE NOWEGO— A KOSZTY PODATKOWE

W styczniu 2014 roku do Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi skierowano następujące pytania, (1) czy nieumorzona wartość środka trwałego likwidowanego w związku z budową na jego miejscu nowego obiektu powinna być zaliczona bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów, (2) czy powinno nastąpić powiększenie wartości początkowej nowego środka trwałego o nakłady poniesione na wyburzenie istniejącego obiektu (który został zlikwidowany). Odpowiedź na pierwsze z pytań zawiera interpretacja IPTPB3-423-392/13-4/KJ, w której potwierdzono możliwość zaliczenia do kosztów podatkowych niezamortyzowana dotąd wartość likwidowanego budynku. Organ powołał przy tym: „(...) jeżeli likwidacja nie w pełni umorzonego środka trwałego, będzie wynikiem utraty jego przydatności gospodarczej z innych przyczyn niż zmiana rodzaju działalności to powstała strata będzie kosztem podatkowym. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych np.: wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 lutego 2011 r. sygn. akt III SA/Wa 1378/10; wyrok NSA z dnia 24 maja 2011 r. sygn. akt II FSK 33/10; wyrok NSA z dnia 1 marca 2012 r. sygn. akt II FSK 1684/10; wyrok NSA z dnia 14 marca 2012 r. sygn. akt II FSK 1666/10. Z przedłożonego wniosku wynika, że wykorzystywany przez Wnioskodawcę na potrzeby działalności gospodarczej budynek stanowiący środek trwały został wyburzony, a następnie w jego miejsce wybudowany zostanie nowy budynek, w którym będzie kontynuowana dotychczasowa działalność gospodarcza. Odnosząc się zatem do przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego stwierdza się, że skoro likwidacja nie w pełni amortyzowanego środka trwałego nie ma związku ze zmianą rodzaju działalności gospodarczej, tym samym strata (w wysokości nieumorzonych wartości środka trwałego) powstała w jej wyniku może być zaliczona bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (...).”

Z kolei w interpretacji IPTPB3/423-392/13-5/KJ organ podatkowy odpowiadając na drugie z ww pytań opowiedział się za podwyższeniem wartości początkowej nowo budowanego budynku uzasadniając to tymi słowami: „(...) tylko wydatki bezpośrednio związane z wytworzeniem środka trwałego zmniejszają podstawę opodatkowania osoby prawnej przez możliwość zaliczenia w koszty podatkowe odpisów z tytułu zużycia środków trwałych - tzw. odpisy amortyzacyjne. (...) Do wartości początkowej wytworzonego środka trwałego - w myśl art. 16g ust. 4 omawianej ustawy - zalicza się ogół kosztów poniesionych w związku z jego wytworzeniem od momentu rozpoczęcia inwestycji aż do momentu przekazania środka do użytkowania. Użycie przez ustawodawcę zwrotu, że do kosztu wytworzenia środka trwałego zalicza się „inne koszty dające się zaliczyć do wartości wytworzonego środka trwałego” oznacza, że katalog wydatków poniesionych w związku z wytworzeniem środka trwałego powiększających jego wartość początkową jest otwarty, co wskazuje na to, że mieszczą się w nim również inne, niewymienione wprost koszty, które będą miały wpływ na wartość początkową danego składnika majątku. Do kosztu wytworzenia środka trwałego należy zaliczyć te wydatki, które pozostają w bezpośrednim związku z prowadzoną inwestycją. (...) wydatki poniesione na prace związane z wyburzeniem budynku, jako nakłady związane z wytworzeniem nowego środka trwałego, będą stanowiły element jego wartości początkowej. Wydatki te zatem, Wnioskodawca może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów poprzez odpisy amortyzacyjne naliczane od wartości początkowej nowo wybudowanego środka trwałego”.

C: PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

WARUNKI STOSOWANIA STAWKI 0% NA WDT

W dniu 8 stycznia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu odniósł się do kwestii dokumentowania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, umożliwiających zastosowanie preferencyjnej (0%) stawki podatku VAT. Z uwagi na to, że ta kwestia wciąż cieszy się żywym zaingerowaniem, poniżej cytujemy obszernie fragmenty interpretacji ILPP4/443-465/13-3/ISN. „(...) Analiza regulacji dotyczących transakcji wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów pozwala na wskazanie dwóch podstawowych warunków od spełnienia których uzależnione jest potraktowanie danej czynności jako dostawy wewnątrzwspólnotowej, a w konsekwencji jej opodatkowanie preferencyjną stawką podatku w wysokości 0%. Pierwszy z tych warunków dotyczy aspektu prawnego transakcji – jego spełnienie ma gwarantować, że czynność ta zostanie potraktowana jako wewnątrzwspólnotowe nabycie w państwie przeznaczenia i zostanie tam faktycznie opodatkowana. Drugi z warunków dotyczy aspektu faktycznego transakcji – jego spełnienie pozwala na przyjęcie, że faktycznie nastąpił wywóz towarów z kraju i jego transport (przemieszczenie) do innego państwa członkowskiego. Drugi z warunków - o którym mowa wyżej - od którego spełnienia zależy potraktowanie danej dostawy jako dostawy wewnątrzwspólnotowej opodatkowanej stawką podatku w wysokości 0%, dotyczy udokumentowania faktu wywozu towaru oraz dostarczenia go w państwie przeznaczenia. Koncentruje się on zatem na faktycznych a nie prawnych aspektach transakcji. Powyższy warunek został określony wprost w cyt. wyżej art. 42 ust. 1 pkt 2 ustawy. W związku z powyższym

Warunkiem zastosowania stawki VAT wysokości 0% do WDT jest właściwe udokumentowanie faktu wywozu towaru oraz dostarczenia go w państwie przeznaczenia.

podatnika dokumenty zawierały informacje z których wynika, że określony towar został wywieziony z terytorium kraju oraz został faktycznie dostarczony do innego państwa członkowskiego. Jak wynika z powyższych uregulowań, prawo podatnika do zastosowania przy wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów preferencyjnej stawki podatku w wysokości 0%, uzależnione jest zatem w znacznej mierze od posiadania dokumentów potwierdzających jednoznacznie, że doszło do wywozu towaru z terytorium kraju i dostarczenia go na terytorium państwa członkowskiego inne niż Polska. Istotą przywołanych przepisów jest zobowiązanie podatnika do udowodnienia, że towary będące przedmiotem dostawy rzeczywiście opuściły terytorium kraju, ze względu na korzystniejsze niż w odniesieniu do dostaw krajowych skutki podatkowe. Mając na uwadze powołane powyżej przepisy stwierdzić należy, że dla zastosowania stawki 0% dla wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów wystarczającym jest, aby podatnik posiadał jedynie niektóre dowody o jakich mowa w art. 42 ust. 3 ustawy, uzupełnione dokumentami wskazanymi w art. 42 ust. 11 ustawy. (...) Podsumowując, dla zastosowania stawki podatku w wysokości 0% podatnik musi posiadać w swojej dokumentacji dowody, które łącznie potwierdzą fakt wywiezienia i dostarczenia towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.

Przedmiotem pytania Wnioskodawcy jest prawo do zastosowania dla wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów stawki podatku w wysokości 0%, w sytuacji gdy posiadać będzie następujące dokumenty (dowody): fakturę elektroniczną lub tradycyjną, specyfikację poszczególnych sztuk ładunku oraz scan listu przewozowego z podpisem nabywcy przesłanego e-mailem przez przewoźnika lub odbiorcę towaru na podany bezpieczny adres poczty elektronicznej. Zauważać należy, że powołane powyżej przepisy nie stanowią o formie dokumentów. Zasadniczo dopuszczalna jest każda forma dokumentu, byle uprawdopodobniała ona wywóz towarów z terytorium kraju i ich dostarczenie na terytorium innego państwa członkowskiego. W dobie szeroko rozumianej komunikacji technicznej nie ma podstaw do odmawiania mocy dowodowej dokumentowi przesłanemu np.: w formie elektronicznej, skanem czy faxem. Dla zastosowania stawki 0% dla transakcji wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów nie jest konieczne zatem posiadanie dokumentu przewozowego w formie papierowej, wystarczy jego wersja elektroniczna (w szczególności scan – wraz z podpisem nabywcy potwierdzającym odbiór towaru). W przedmiotowej sprawie dla udokumentowania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów Spółka będzie posiadała dokumenty wymienione w art. 42 ust. 3 ustawy, tzn. scan listu przewozowego przesłanego e-mailem przez przewoźnika lub odbiorcę towaru na podany bezpieczny adres poczty elektronicznej oraz specyfikację poszczególnych sztuk ładunku. Natomiast z przesłanego scanu listu przewozowego wynikać będzie, że towar został dostarczony do miejsca przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego inne niż Polska, co potwierdzi nabywca swoim podpisem. Zatem należy stwierdzić, że ww. dokumenty (scan listu przewozowego oraz specyfikacja poszczególnych sztuk ładunku) potwierdzać będą w sposób jednoznaczny dostarczenie towarów do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju. Spółka posiadać będzie więc dokumenty uprawniające do zastosowania stawki podatku w wysokości 0% dla dokonanej wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. W tym miejscu ponownie należy wskazać, że od 1 kwietnia 2013 r. przepisy art. 42 ustawy nie wymagają dla udokumentowania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów opodatkowanej stawką podatku w wysokości 0% posiadania kopii faktury. Reasumując, (...) Wnioskodawca będzie miał prawo zastosowania dla wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów preferencyjnej stawki podatku w wysokości 0%, ponieważ będzie dysponował: specyfikacją poszczególnych sztuk ładunku oraz dowodem, o którym mowa w art. 42 ust. 3 pkt 1 ustawy, w postaci scanu listu przewozowego z podpisem nabywcy przesłanego e-mailem przez przewoźnika lub odbiorcę towaru na podany bezpieczny adres poczty elektronicznej. (...)”

Zasadniczo dopuszczalna jest każda forma dokumentu, byle uprawdopodobniała ona wywóz towarów z terytorium kraju i ich dostarczenie na terytorium innego państwa członkowskiego.

Skan listu przewozowego z podpisem nabywcy przesłanego e-mailem przez przewoźnika lub odbiorcę towaru na podany bezpieczny adres poczty elektronicznej potwierdza spełnienie warunku do zastosowania 0% VAT.

DANE DO KONTAKTU

Magdalena Bednarek-Sieradzka
Doradca podatkowy
Nr wpisu: 09760
tel. +48 (22) 830 96 00
+48 513 008 582
magdalena.bednarek-sieradzka@mbsp.pl

Informacje o spółce :

MBSP Sp. z o.o.
SPÓŁKA DORADZTWA PODATKOWEGO
e-mail: mbsp@mbsp.pl

ul. Chałubińskiego 8,
00-613 Warszawa
Kapitał zakładowy 40.000,-złoty

NIP 7010191809
REGON 141936420

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy
KRS 0000333055

Niniejszy Biuletyn ma charakter wyłącznie informacyjny i nie stanowi porady prawnej, konsultacji prawnej lub opinii prawnej, ani nie może być traktowany jako świadczenie pomocy prawnej w jakiegokolwiek formie. W szczególności autor nie doradza zachowań zgodnych, bądź niezgodnych z treścią wpisu, informując, że podjęcie lub zaniechanie działań w indywidualnej sprawie uzależnione jest od oceny stanu faktycznego oraz prawnego dotyczącego tej sprawy.